II

*(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)*

# NEUVOSTO

## NEUVOSTON PÄÄTÖS,

**tehty 28 päivänä heinäkuuta 2005,**

**liiallisen alijäämän olemassaolosta Italiassa**

(2005/694/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 104 artiklan 6 kohdan,

ottaa huomioon komission suosituksen,

ottaa huomioon Italian esittämät huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) EY:n perustamissopimuksen 104 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on vältettävä liiallisia julkistalouden alijäämiä.

(2) Vakaus- ja kasvusopimus perustuu terveen julkisen talouden tavoitteeseen, jolla pyritään vahvistamaan hintavakauden edellytyksiä ja saavuttamaan uusien työpaikkojen syntyä edistävä vahva ja kestävä kasvu.

(3) Perustamissopimuksen 104 artiklan mukainen liiallista alijäämää koskeva menettely edellyttää päätöstä liiallisen alijäämän olemassaolosta. Perustamissopimukseen liitetyssä liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyssä pöytäkirjassa on lisämääräyksiä liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanosta. Neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3605/93 [1] esitetään yksityiskohtaiset säännöt ja määritelmät mainitun pöytäkirjan määräysten soveltamiseksi.

(4) Perustamissopimuksen 104 artiklan 5 kohdassa edellytetään, että komissio antaa lausunnon neuvostolle, jos komissio katsoo, että jäsenvaltiossa on tai siellä voi ilmetä liiallinen alijäämä. Komissio on antanut neuvostolle tällaisen Italiaa koskevan lausunnon 29 päivänä kesäkuuta 2005. Otettuaan huomioon perustamissopimuksen 104 artiklan 3 kohdan mukaisen kertomuksensa ja talous- ja rahoituskomitean perustamissopimuksen 104 artiklan 4 kohdan mukaisesti antaman lausunnon komissio katsoo, että Italiassa on liiallinen julkisen talouden alijäämä. Komissio on ottanut arvioinnissaan huomioon vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanon tehostamisesta Eurooppa-neuvostolle annetun Ecofin-neuvoston selvityksen, jonka Eurooppa-neuvosto hyväksyi 22 päivänä maaliskuuta 2005.

(5) Perustamissopimuksen 104 artiklan 6 kohdassa määrätään, että neuvoston on otettava huomioon kyseisen jäsenvaltion mahdolliset huomautukset ennen kuin se päättää kokonaisarvion tehtyään, onko jäsenvaltiossa liiallinen alijäämä. Italiaa koskevan kokonaisarvion perusteella voidaan todeta seuraavaa:

(6) Vuosia 2003 ja 2004 koskevien tähänastisten lukujen mukaan alijäämän suhde on kumpanakin vuonna ylittänyt hieman 3 prosentin viitearvon suhteessa BKT:hen. Perustamissopimuksessa asetetun kolmen prosentin viitearvon ylittyminen vuosina 2003 ja 2004 ei johtunut epätavallisesta tapahtumasta, johon Italian viranomaiset eivät olisi voineet vaikuttaa, eikä vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitetusta talouden vakavasta taantumasta. Talouskasvu on ollut viimeisen kolmen vuoden aikana positiivista mutta hidasta (0,4 prosenttia vuonna 2002, 0,3 prosenttia vuonna 2003 ja 1,2 prosenttia vuonna 2004). Tuotantokuilun, joka oli 2,1 prosenttia suhteessa potentiaaliseen BKT:hen vuonna 2001, arvioidaan olleen – 1,3 prosenttia vuonna 2004. Näin ollen vuosina 2003 ja 2004 vallinnutta hitaan kasvun tilannetta ei voida pitää perustamissopimuksessa ja vakaus- ja kasvusopimuksessa tarkoitetulla tavalla poikkeuksellisena.

(7) Viitearvon ylittymistä (alijäämän pysyessä kuitenkin lähellä viitearvoa) vuosina 2003 ja 2004 ei myöskään voida pitää väliaikaisena ilmiönä, sillä komissio ennakoi alijäämän ylittävän viitearvon huomattavasti myös vuosina 2005 ja 2006 olettaen, että talouspolitiikassa ei tapahdu muutoksia. Tämä viittaa siihen, että alijäämää koskeva perustamissopimuksen vaatimus ei toteudu.

[1] EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 351/2002 (EYVL L 55, 26.2.2002, s. 23).

(8) Lisäksi julkisen velan määrä suhteessa BKT:hen, joka oli noin 106–107 prosenttia vuonna 2004, ylittää selvästi perustamissopimuksessa määrätyn viitearvon eikä ole pienentynyt viime vuosina tyydyttävässä tahdissa. Velan vähentämistä ovat hidastaneet velanottoa lisänneet talousarvion ulkopuoliset rahoitustoimet. Lisäksi nykyinen perusylijäämä (alle 2 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2004) ei takaa velkasuhteen riittävää supistumisvauhtia. Tämä viittaa siihen, että julkista velkaa koskeva perustamissopimuksen vaatimus ei myöskään toteudu.

(9) Neuvosto on analysoinut muita merkityksellisiä seikkoja, jotka komissio on esittänyt perustamissopimuksen 104 artiklan 3 kohdan mukaisessa kertomuksessaan, sekä Italian viranomaisten 6 päivänä kesäkuuta 2005 lähettämässä kirjeessä esittämiä tekijöitä. Vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanon tehostamista koskevassa selvityksessä, jonka Ecofin-neuvosto antoi Eurooppa-neuvostolle, todetaan, että muut merkitykselliset tekijät otetaan huomioon liiallisen alijäämän olemassaolosta perustamissopimuksen 104 artiklan 6 kohdan nojalla tehtävässä neuvoston päätöksessä ainoastaan sillä edellytyksellä, että ”ennen kuin muita merkityksellisiä tekijöitä otetaan huomioon, noudatetaan yleistä periaatetta, jonka mukaan viitearvon ylitys on väliaikaista ja alijäämä pysyy lähellä viitearvoa”. Italian kohdalla ensimmäinen edellytys ei täyty. Kun neuvosto siis tekee perustamissopimuksen 104 artiklan 6 kohdan mukaisen päätöksen, se ei ota huomioon muita merkityksellisiä seikkoja,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

*1 artikla*

Kokonaisarvion perusteella todetaan, että Italiassa on liiallinen alijäämä.

*2 artikla*

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 28 päivänä heinäkuuta 2005.

*Neuvoston puolesta*
*Puheenjohtaja*
J. STRAW